

Jeg har derudover fået oplyst, at netop den kontakt, man har til de grupper i USA, der arbejder med det, også betyder, at de på en helt anden måde kan få en mobilisering i USA, end de ellers ville kunne få. Så bare den der forestilling om, at de ikke må blive glemt, er afgørende for vores arbejde videre frem.

Kl. 15.35

Lad mig så til sidst nævne en vigtig del af Europarådets fremtidige arbejde. Blandt alle de områder, som man ligesom skal have fat i i fremtiden, nævnes i redegørelsen bioetikken. De debatter, som bioetikken har afstedkommet i Danmark, hvor Danmark jo stadig væk er et førende land med hensyn til at have kvalitetsdebatter, er det meget vigtigt, at man også kan føre i Europarådet, for det er her, at der skal sættes nogle standarder, før man går i gang med at lave konventioner, før man går i gang med at lave lovgivning. Jeg håber meget, at regeringen også i fremtiden vil bidrage til, at vi får kræfter til at få ført den del af debatterne i Europarådet.

Tak for redegørelsen, tak for i hvert fald det indirekte tilsagn om penge nok og alle gode ønsker til regeringen om at komme fri af de spøgelses fra dens støtteparti. Jeg håber, det må gå venterne i regeringen så godt, at de ikke kommer i virkelig uføre, da det lægger op til det.

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom den tidligere ordfører vil også jeg gerne på Det Radikale Venstres vegne sige tak for en redegørelse, som er god at læse. Den er oplysende, og den er også fremadrettet, og jeg synes, det har været en fornøjelse at stifte bekendtskab med den. Fra selve redegørelsen vil jeg tage nogle ting frem, som jeg synes har været gode at notere sig:

For det første er der det, at man lægger vægt på, at det nye aspekt af Europarådet er at undgå dannelsen af nye skillelinjer i Europa. Vi har haft nogle i årtier, og nu skal vi ikke oprette nye. Selv om der er en del af Europarådslandene – over halvdelen – som snart vil være medlemmer af EU, skal vi sikre os, at de øvrige Europarådslande føler, at de er med i processen, og at de ikke bliver ladet i stikken.

Derfor synes jeg, det er den rigtige vinkel at have på det, at man kobler Europarådet sammen med EU's nye nabolandsstrategi. De nye lande, de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa og det tidligere Sovjetunionen, skal ikke tro, at de bare bliver ladet i stikken, fordi der er nogle af de

nye demokratier, der bliver medlemmer af EU her i løbet af få måneder.

Det er også interessant at betragte de formuleringer, der er brugt. Især synes jeg, det er morsomt at bruge udtrykket parlamentarisk diplomati, det har jeg dog aldrig hørt om før. Men det er altså en beskrivelse, som man har brugt i redegørelsen her, og jeg synes, det er en glimrende beskrivelse af det samarbejde, der foregår mellem parlamentarikerne i Europarådets parlamentariske forsamling, fordi det jo i meget høj grad er et spørgsmål om at lære hinanden, hvordan man gør i et multipartisystem, hvor man ikke altid ved, hvad der er de rigtige svar. Hvordan får man tingene til at fungere, hvordan vedtager man ting, hvordan skaffer man et flertal, når man har mange forskellige partier i et meget mangfoldigt parlament, som befolkningen har sammensat?

Der kan vi fra de gamle demokratier give de politikere, der er valgt i de nye demokratier, en masse gode råd og tips og staldfiduser om, hvordan man faktisk er nødt til at gøre noget, der er helt uhørt i mange af de lande, nemlig at indgå aftaler med modstanderne, for ellers kan man nemlig ikke skaffe flertal for nogle af de ting, man gerne vil have flertal til. Man bliver nødt til at lave aftaler med sine modstandere, f.eks. når man skal have clearingssystemerne til at fungere. Det er noget af det, som er meget elementært i vores demokrati, men som ikke kendes i de nye demokratier, og det skal vi lære dem.

Jeg synes også, det er rart at se, at der står sort på hvidt, at et af de overordnede mål for Europarådet er at skaffe større retslig lighed i Europa, altså prøve at skaffe ensartede normer for menneskerettigheder, for retssystemers indretning, for brug af forsvar og brug af retssikkerhedsnormer i det hele taget. Det er jo vigtigt at få det skrevet ned og på tryk. Det er netop noget af det, vi diskuterer, når vi diskuterer f.eks. Danmarks medlemskab af EU, hvor nogle er meget voldsomt pikerede over, at man prøver at nå til fælles regler. Det gælder både på retsområdet, og det gælder også på udlændingeområdet. Her er målet altså, som der udtrykkeligt står her i redegørelsen, at skabe større retslig lighed i Europa. Det er et mål, som Det Radikale Venstre kun kan tilslutte sig.

Så vil jeg også gerne rose redegørelsen for at have taget en yderligere problemstilling med, nemlig den meget vanskelige balance mellem terrorbekæmpelse og menneskerettighedsopret-